

Paní Petra i její děti skončily s podlitinami v azylovém domě

RADKA REDZINOVÁ

Beroun – Azylový dům sv. Josefa Farní charity Beroun poskytuje ubytování matkám s dětmi, otcům s dětmi i celým rodinám, kteří se ocitli v nepříznivé sociální situaci spojené se ztrátou bydlení. V azylovém domě v Lochovicích je 6 bytových jednotek a krizový pokoj, který je poskytován na 7 dní zdarma. Maximální doba ubytování je 10 měsíců, kapacita Azylového domu (dále jen AD) je 30 lůžek.

Po prvním šoku přijde zklidnění

V současné společnosti, která nás žene rychle kupředu a práce v ní nikdy není jistá, je docela snadné se ocitnout bez střechy nad hlavou. V té chvíli přichází na řadu žádost o pomoc našeho zařízení. Během prvního měsíce ubytování dochází ke zklidnění tíživé situace, pomalu odeznívá šok z ubližování druhou osobou, děti se přestávají bát, slzy střídá občasný úsměv, rodiče začínají věřit v lepší zítřky, jsou již schopni hledět kupředu s tím, že se najde další ubytování, že bude nová práce. Pro Azylový dům sv. Josefa je typické, že zde mohou zůstat rodiny spolu, otcové nemusí hledat ubytování jinde. Rodinám pomáhají naši kolegové s uplatňováním jejich práv a oprávněných zájmů, poskytují základní sociální, psychologické a sociální poradenství, nabízí aktivizační činnosti a výchovně vzdělávací programy.

Azylový dům a rodinné centrum

Azylový dům sv. Josefa je velmi úzce spjat s Rodinným centrem Betlém. Společně se účastní i veřejně pořádaných akcí jako jsou tradiční Malé noční Kejkle, Hrnčířské trhy, a další, na kterých prodávají výrobky vyrobené v rámci aktivizačních prací Azylového domu nebo dětmi v Rodinném centru. Kdokoliv si tudíž mohl zakoupit keramický knoflík, batikovanou tašku nebo triko a dovědět se tak, že v Lochovicích stojí Azylový dům sv. Josefa a Rodinné centrum Betlém.

Klientů ubytovaných v Azylovém domě se během roku vystřídá přes jedno sto. Ne vždy se povede, aby se ro-

V AZYLOVÉM domě sv. Josefa v Lochovicích najdou útočiště rodiny, které přišly o střechu nad hlavou.

dina vrátila zpět do normálního prostředí, někteří se přestěhují do dalšího azylového domu. Je tedy těžké najít ten správný příklad, protože každý z nich je individualitou, která napsala svůj životní příběh. Situace ve společnosti není nakloněna pracovním příležitostem, spousta z nás je nešťastná, nervózní, zahleděná do sebe,...

Muž bil svou ženu i dvě malé děti

Možná náš příběh paní Petry přivede k zamyšlení. Ona a její dvě děti, Tomáš a Anička, se k nám nastěhovali v létě 2012. Maminka těchto dětí nám vykládala svůj příběh, který ji dovedl před dveře našeho domu.

Žila v relativně spokojeném manželství, děti měly rády svého tátu, Tomáš chodil do druhé třídy, Anička do školky. Během manželství došlo k různým změnám, paní Petra po mateřské dovolené nastoupila do zaměstnání a dál se starala o děti, nároky rodiny vzrůstaly, bohužel nestačily finanční prostředky. Začalo docházet k hádkám, manžel

paní Petry začal požívat ve větší a větší míře alkohol, děti se chodily schovávat do objetí své mámy, což začalo vadit jejich tátovi. Ten dětem nadával, že nic nevydrží, proč ho nemají rády a podobně.

Paní Petra začala žít v každodenním strachu, co se bude dít, až s dětmi přijde domů... Násilí a hádky se vystupňovaly do té míry, že maminka sbalila své děti, pár nezbytných potřeb a odešla.

Paní Petra našla sílu a odešla

Pracovnice Azylového domu při otevření dveří viděla paní s oteklým obličejem a barevnou podlitinou kolem oka, která držela v náručí spící holčičku a za ruku ji držel vyděšený chlapec. Na zádech měla malý batoh. Obě děti měly kolem krku také krvavé podlitiny.

Paní Petra sebrala odvalu a odešla z bytu, který jí i dětem byl domovem. Před příchodem do Azylového domu navštívila Policii České republiky, svého lékaře a lékařské synečky, kteří napsali zprávy o jejich zdravotním stavu. Všichni tři byli ubytováni na krizovém pokoji. Všichni měli jen oblečení, které měli na sobě. Díky lidem, kteří darují své starší oblečení Azylovému domu, se všichni mohli obléct a byly jim poskytnuty potraviny, aby se mohli najíst.

Špatný psychický stav i u dětí

První noci všech tří byly naplněny pláčem, děti křičely ze spaní tak, že vzbudily děti v sousedním pokoji. Paní Petra byla neustále ubezpečována, že se manžel za ní a dětmi nedostane, že se nemusí bát. Tomáš začal chodit do místní školy. S maminkou si děti chodily povídat s psychologem, který za nimi dojížděl. Tato setkání probíhala nejprve dvakrát týdně, postupně se četnost snižovala. Sociální pracovnice navštívila s maminkou ÚP, kde nahlásili změnu bydliště, vyřídily dávky hmotné nouze, protože paní Petra musela opustit své zaměstnání. Společně také sepsali návrh na svěřeni do péče k příslušnému soudu.

Ustrašený výraz se postupně měnil

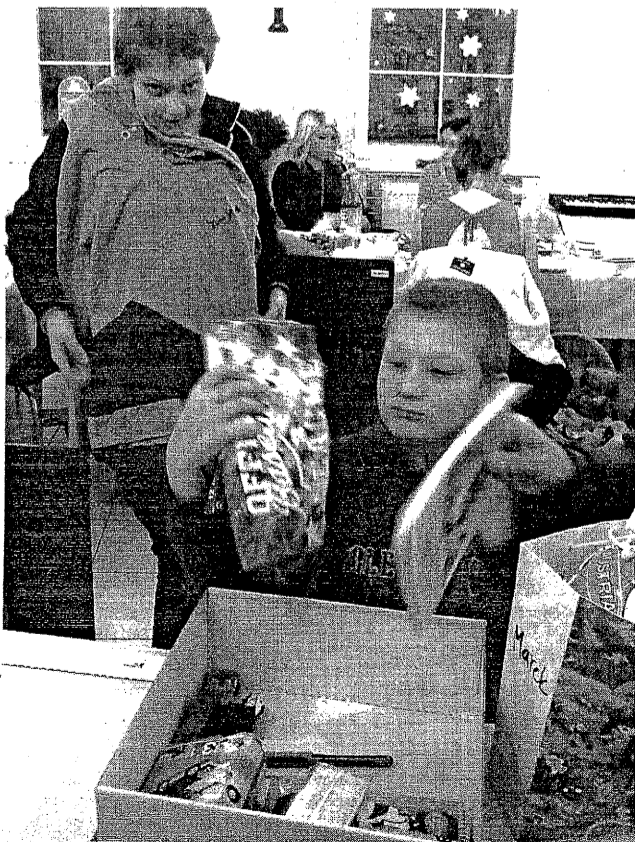
Tomáš s Aničkou si v herně

hráli z počátku sami, brzy se ale přidali k ostatním dětem. Ustrašený výraz postupně vystřídalo zaujetí a časem i smích, noci začaly být klidné, bez pláče. Tato rodina u nás bydlela osm a půl měsíce. V současnosti má paní Petra nový domov, nové zaměstnání, je rozvedená, obě děti již chodí do školy a otec dětí dostal za své chování k nim podmínku.

Tento příběh měl šťastný konec, ale je i spousta takových, kteří si nevědí rady, a bojí se odejít. Buďte pro sebe oporou, věnujte se dětem, naslouchejte jejich steskům a buďte tu pro ně. Oni k nám promlouvají, slovy i tělem, nebuďte proto lhotejní a pomáhejte si.

Pomáhejme a nebudme lhotejní

Azylový dům sv. Josefa děkuje tímto sponzorům, firmám ale i všem dobrým lidem za dary, které můžou pomoci matkám, otcům i dětem v AD ubytovaných a to hlavně v potraviny, oblečení a obuv, za hračky pro děti, aby se v novém prostředí necítili tak opuštěné, za nádobí a jiné věci, které my všichni považujeme za samozřejmost. Dále bych chtěla poděkovat všem, kteří se podíleli na tom, aby u nás ubytování dětí a rodiče mohli prožít krásné Vánoce.

TAKÉ DĚTI z azylového domu si užily krásného Ježíška, o kterého se postarali i sponzoři a štědrí dárci. 2xfoto: Archiv azylového domu